

Salvátor

73

únor 2024

INFORMAČNÍ OBČASNÍK CHRUDIMSKÉ FARNOSTI

„Naslouchat, rozlišovat a jít“

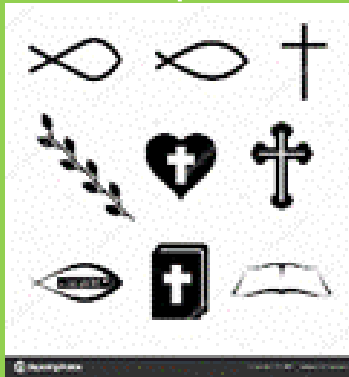
Nové číslo farního občasníku bych rád uvedl vzpomínkou na promluvu papeže Františka, kterou před Vánoce pronesl k pracovníkům římské kurie. Určitě nám může pomoci k prohloubení života z víry i v postní době. Papež se zaměřil na tři slova: naslouchat, rozlišovat a jít. Pojďme se krátce u nich zastavit.

Každodenní židovská modlitba začíná slovy: „Slyš, Izraeli, Hospodin je náš Bůh.“ (Dt 6,4) Základní postoj věřícího člověka je tedy naslouchání, ke kterému je potřeba jak sluch, tak srdce. Vzorem je Panna Maria.

Předchůdce Páně Jan Křtitel je spojen s obrácením. Vybízí k němu ve svém kázání, některým přichozím adresuje neobvykle tvrdá slova, když jim např. říká „plemeno zmijí“. Dokáže ale rozlišovat i ve svém vlastním životě, např. když vidí, že Mesiáš spíš nenaplnuje jeho představy, pak posílá své učedníky, aby se Ježíše přeptali, kdo vlastně je.

Posledními biblickými postavami, o kterých papež František hovořil, jsou

mudrci od Východu. Člověk, který uviděl Boží znamení, nemůže zůstat na místě, ale musí se vydat na cestu. Ta může někdy znamenat fyzicky namáhavý výkon, jindy může jít o jiný přístup k „známým“ skutečnostem našeho života.

Důvodů, kvůli kterým píšu o této papežově promluvě, je více. Jednak se mi líbí, jak tři postoje zde formulované na sebe navazují. A pak mě jeho slova povzbudila k tomu, abych vám v průběhu postní doby nabídl společné lectio divina. Jedná

se o latinský pojem a – zjednodušeně řečeno – znamená čtení Písma, které je spojené s modlitbou. Je to příležitost, kdy do středu pozornosti vědomě stavíme živé Pánovo slovo, kdy můžeme vnímat daný úryvek v souvislostech s jinými biblickými verši a kdy můžeme naslouchat Pánu společně. Jedná se celkem o čtyři čtvrtky v postní době, začátek je v 19:00 hodin (22. 2., 29. 2., 7. 3. a 21. 3.) ve farním sále... Nejde o ucelený cyklus, takže je možné přijít třeba jen jednou anebo se v rámci rodiny vystřídat.

Jan Šlégr

Kostelnická služba

Milí farníci, rád bych svěřil do vaší modlitby jeden úmysl. Jedná se o kostelnickou službu u NPM. Nutnost zabývat se touto záležitostí vyplynula z nečekaného odchodu paní Pavlíkové, která se se svým manželem řadu let svědomitě starala o náš hlavní kostel. Chci tady zvláště poděkovat manželům Pavlíkovým za jejich dlouholetou spolehlivou kostelnickou službu.

Co všechno do této služby patří? Starost o květinovou výzdobu, o úklid kostela zejména před vánočními a velikonoční-

mi svátky a poutí, jeho odemykání a zamykání, příprava na nedělní a sváteční mše, praní kalichového prádla a oltářních pláten.

Nevím, jestli se podaří najít někoho, kdo by v plném rozsahu mohl převzít štafetu. V současné chvíli se spíš zdá, že bude schůdnější rozdělit kostelnickou starost mezi více farníků. Pokud byste někdo měl nápad, koho bych mohl oslovit, budu rád, když mi dáte vědět do konce února. Děkuji.

Jan Šlégr

Malá reflexe adventní a vánoční doby

Nejprve pár myšlenek z přednášky P. Františka Hylmara SJ., který vedl adventní duchovní obnovu.

9. 12. - První přednáška: Bděte!

Východní církve slaví narození Ježíše Krista 6. ledna. Advent – to je doba čekání a dostal se před Vánoce až v 12. - 13. st.

V době Starého zákona žili věřící podle předpisů – doslovně podle Zákona a v očekávání příchodu Krista.

Nový zákon popisuje příchod Ježíše Krista, dokazuje, jak nás Kristus spasil, ale my stále čekáme na Jeho poslední příchod už ne tak svázaní tvrdými předpisy Starého zákona. Pro nás je závazné Desatero Božích přikázání. Máme víc prostředků, víc síly žít podle Božích pravidel, máme svátosti, které nás činí pevnějšími, ale není vše dokončeno. Máme možnost konat dobro, podílet se na jeho šíření, ne jenom trpně čekat. Bůh nám dal radost, lásku, důvěru v Boží pomoc a naději. Nemáme brát Písmo svaté doslovně, ale vážně. Máme se naučit číst i mezi řádky, co Pán od nás žádá. Máme prosit o ukázání směru a On nás povede. Jít s Ním radostně ruku v ruce.

Eva Vítková

Ohlédnutí za druhou částí naší obnovy v prosinci 2023.

Modlitba Examen jako hledání života.

P. Hylmara jsem znala z doby, kdy jsem jezdila na duchovní cvičení do kláštera

v Kolíně, kde byl jedním z doprovázejících. Už jsem se těšila, co nového se dozvíme o daném tématu z jeho pohledu.

„Co je to víra, naděje a láska? Je to náš postoj k životu, k realitě a současně k Bohu.“

Tím přednáška začínala. Nestačila jsem ani zapisovat, ale máme možnost na farním webu přednášku přečíst nebo i stáhnout.

V pěti krocích jsme se dozvěděli o jednotlivých částech modlitby Examen.

Z nich mne poslední dobou nejvíc oslovuje vděčnost.

Děkuji za vše, dobré i špatné, maličkosti, za život, a hlavně za to, že jsem milované Boží dítě, jako jsme všichni. Jednotlivé zmíněné kroky mají i své vrstvy: pocity, rozum, jednání.

Existují i překážky, které mohou ovlivňovat naše vnímání, rozpoznávání i postoje.

Po malých krůčcích můžeme začít hned pravidelně rozvíjet naši vnímavost v malých věcech a mít z toho radost.

Každý podle svého, způsobem, jaký mu je nejbližší, může objevovat hloubku kontempace.

Osvěžila jsem si své poznatky, ale uvědomila jsem si, že důležitější je sama praxe. Každý náš den projít s Ježíšem, prozkoumat a zpracovat.

Pro mne to znamená, že se dostávám do hloubky poznání sebe sama a tím i k Bohu, že kontempluji.

Závěrem děkuji za tuto přednášku všem, kteří ji připravili a umožnili nám v příjemném prostředí farního sálu se na ni plně soustředit. Díky Bohu.

Libuše Hrudová

Radost

A pro vzpomínku na výjimečnou událost letošních Vánoc přinášíme fotografii našich tří „chrudimských“ kněží, kteří stáli společně u oltáře v kostele svaté Kateřiny při ranní mši svaté ve středu 27. prosince.

Pro ty, kteří si chtějí zachovat obrázek letošních Vánoc v kostele Nanebevzetí Panny Marie, ještě dvě fotografie z hlavního kostela- na straně 4.

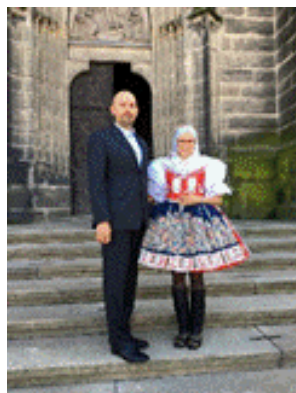
Obrázky ke vzpomínce na Vánoce v hlavním kostele

Rozhovor s manžely Sellákovými

1. Co nám můžete říct o Anežčině krásném kroji, do které obce patří a jak se dostal z jihu Moravy do Chrudimi?

A: Kroj, který jsem si oblékla na dvě Salvátorské poutě v letech 2021 a 2022, pochází z mé rodné obce, kterou jsou Milotice u Kyjova. Jedná se o region Slovácka, kde je zvykem účastnit se hodových mší svatých v kroji, čímž se chce více zdůraznit slavnost, kterou obec či město právě slaví. Milotický kroj, který vychází z kyjovského kroje, se skládá z mnoha částí dle konkrétní příležitosti, rodinného stavu jeho nositele nebo ročního období. V naší rodině máme uchován už jen jeden takový kroj, o který se stará moje nejstarší sestra. Díky ní a mojí mamince, které kroj do Chrudimi pokaždé přivezly (jeho skladování je prostorově náročné) a před poutí mě do něho oblékly (délka oblékání trvala přibližně hodinu), jsem ho mohla ukázat chrudimským farníkům a poutníkům.

J: K této otázce mohu jen říct, že právě slovácký kroj se mi líbí ze všech českých a moravských krojů asi nejvíce. A na Anežce si velmi vážím toho, že se do něho

na naši slavnou Salvátorskou pout' již dvakrát oblékla a neměla obavy z toho, že bude rázem středem pozornosti, neboť zde na něho nejsme zvyklí, jako jsou právě na jihu Moravy, kde je kroj prakticky běžnou součástí všech lidových slavností.

2. Jak jste Vy přišli a zapojili se do chrudimské farnosti?

A: Do chrudimské farnosti jsem přišla na podzim roku 2018 poté, co jsem si

vzala Pepu a přestěhovala se za ním z Brna. Jako introvertovi mi hodně pomohlo, že místní farníci jsou velmi přátelší a díky jejich zájmu mě poznat jsem postupně ve farnosti „zdomácněla“ a začala se v Chrudimi cítit dobře. Rovněž jsem byla ráda, že i Pepa se společně se mnou začal více zapojovat do zdejšího společenství.

J: Já jsem byl v chrudimském kostele Nanebevzetí Panny Marie pokřtěn jako malé dítě, a tak nějak celý svůj dosa-
vadní život jsem se zde účastnil bohoslužeb. Nejčastěji jsem chodil na nedělní večerní mši svatou do kostela svaté Kateřiny. Je pravda, že jsem měl v životě období, kdy jsem častěji navštěvoval mše svaté v Pardubicích, neboť jsem tam v letech 1998-99 na tamní římskokatolické faře absolvoval civilní službu, která byla tehdy náhradou za klasickou základní vojenskou službu. V Pardubicích mi především vyhovovala široká nabídka časů bohoslužeb, ale také osobní známost kněží právě z oné civilní služby. Za návrat do chrudimské farnosti bych označil čas někdy před cca deseti lety, kdy jsem se přes mého kamaráda Romana Schmidta osobně seznámil s P. Jiřím Hebltem. A ten si mě svým lidským přístupem získal. Druhým takovým důležitým milníkem v mém již opravdu zapojení se do zdejší farnosti byla svatba s Anežkou a její následné přestěhování do Chrudimi. Předtím jsem byl spíše pasivním členem farnosti, který se s některými zdejšími farníky trochu znal, ale o faktické zapojení se do farního společenství se určitě nejednalo.

3. Víra v Boha je dar, ale také závazek a odpovědnost – kde a kdo Vás

na tuto cestu přivedl, připravil a třeba Vás i doprovázel nebo doprovází?

A: K víře jsem byla spolu s mými čtyřmi sourozenci vedená už od mala věřícími rodiči. Za mého dětství chodila do náboženství polovina mých spolužáků a rovněž na nedělní, tzv. hrubou mši v 9:45 (ranní mše byla v 8:00) bylo vždy plno včetně rodin s dětmi. Do farního dění se zapojoval především tatínek např. jako katecheta, akolyta a také maminka v rámci péče o nás děti. Se starší sestrou jsme chodily zpívat do scholy. Během studií jsem tedy svoji víru žila spíše na základě rodinné výchovy. Po přestěhování za práci do Brna jsem zde našla společenství, díky kterému se má víra stala mnohem živější a se kterým jsem prožívala spoustu naplňujících, radostných, povzbuzujících a přátelských okamžiků. Jsem vděčná, že i v Chrudimi je podobné společenství.

J: Víru v Boha jsem poznal v rodině, neboť oba moji rodiče byli věřící, i když praktikující byla hlavně maminka, která pocházela ze Slatiňan. Velký vliv na můj duchovní rozvoj měla nejvíce babička z maminičiny strany, která byla opravdu hluboce věřící žena. Za totality poslouchala Rádio Vatikán a přepisovala na psacím stroji zakázanou duchovní literaturu. Velice jsem na ní obdivoval, že pokud jí ještě zdraví sloužilo, tak se denně účastnila mší svatých u sester františkánek ve slatiňanském klášteře. Ty začínaly velmi brzy ráno, aby po nich sestry mohly včas přejít ke své práci s postiženými dětmi. Tato babička mi duchovně pomohla hlavně v nelehkém období, když mi v patnácti letech náhle zemřel tatínek. Snažila se mi moji bolest vysvětlit

Rozhovor s manžely Sellákovými

z pohledu víry a také mě seznámila s několika kněžími, se kterými jsem si mohl o svých pocitech pohovořit. Takovým hlavním duchovním rádcem v tomto období byl pro mě dnes již emeritní želivský opat Jáchym Jaroslav Šimek. Nemohu v této souvislosti zapomenout, jak mě právě on vzal ještě před pádem železné opony v roce 1988 na týdenní cestu do Bavorska. Poprvé na Západě, setkání s lidmi z Rádia Svobodná Evropa a s velmi netradičním benediktinským opatem Anastázem Opaskem bylo a je pro mě stále nezapomenutelným zážitkem. Co se týče duchovního doprovázení, tak bohužel nikoho takového vyloženě nemám, ale velmi oceňuji případnou vstřícnost v tomto směru ze strany P. Oldy Kučery z Havlíčkova Brodu, se kterým se přátelím od doby civilní služby v Pardubicích. V současnosti mi v mém duchovním rozvoji pomáhá hlavně manželka Anežka, se kterou se každý večer společně modlíme a na které mohu vidět živou víru. Z tohoto pohledu děkuji Bohu, že mi přivedl do života právě Anežku, neboť je velkým darem mít po svém boku věřící manželku, což se v dnešní době ne každému povede.

4. Jak dokážete skloubit zapojení do farních aktivit s Vaší pracovní náplní, s Vašimi politickými a společenskými závazky?

A: Pracuji ve firmě Evona, kde mi pravidelná pracovní doba umožňuje např. doprovodit zpěvem, spolu s dalšími ženami, středeční adorace v kapli na faře nebo se ve čtvrtek setkávat se skupinkou maminek, které mě laskavě přijaly mezi sebe, i když nejsem maminka.

Ráda se účastním pátečních mší svatých jak pro jejich komornost co do počtu lidí, tak kvůli dobrému zvyku z dob dětství. V Brně jsem se naučila překonávat ostych a začala se podílet na mši svaté četbou z Písma, což se snažím zužitkovat i zde v Chrudimi.

J: Co se týče mého zaměstnání, tak již přes dvacet let pracuji ve finanční správě na úseku kontroly dotací. Před asi pěti lety jsem se začal aktivně zajímat o komunální politiku a stal se členem politické strany TOP 09. V té době jsem totiž byl hrubě nespokojen s tehdejší politickou situací v naší zemi a nechtěl jsem na tuto situaci pouze nadávat, ale svým malým dílem přispět k budování něčeho lepšího. V Chrudimi jsem za naši stranu členem kontrolního výboru a nově i členem zastupitelstva města. Moje zapojení do farních aktivit není nikterak časově náročné. Jedná se o čtení z Písma při mši svaté, zapojení do skupiny Chlapů a čas od čas navštívíme s manželkou farní kavárnu, kde můžeme pohovořit s farníky. Všechno toto jsou pro mě velmi příjemné záležitosti.

5. Z čeho máte v chrudimské farnosti radost, nebo možná co Vám zde chybí?

A: Na naší farnosti se mi líbí, že je otevřená širokému spektru lidí, že je tvořena různým společenstvím, která dohromady vytvářejí vlídné a povzbuzující křesťanské prostředí.

J: Na chrudimské farnosti velmi oceňuji, že jde o skutečně živé společenství věřících s množstvím různorodých aktivit. Přiznám se, že jsem z odchodu

otce Jiřího před dvěma lety byl hodně smutný, ale po seznámení se s otcem Janem jsem zjistil, že v něm díky Bohu naše farnost získala dalšího lidsky kvalitního duchovního pastýře. A pokud bych zmínil něco, co mi zde chybí, tak bych určitě přivítal občasně pořádání přednášek na zajímavá témata s (nejen) duchovními osobnostmi. Druhou věc určenou jako námět k diskusi bych zmínil z mého pohledu brzký čas nedělní mše svaté. Náš společný přítel P. Lubomír Pilka z Police nad Metují nám před časem říkal, že má vyzorovanou jako nejvhodnější dobu pro nedělní farní mši svatou čas v 9.30 hod.

6. Jaké jsou Vaše záliby, koníčky, co Vás opravdu baví dělat ve volném čase?

A: Mám ráda přírodu a s ní spojenou pěší turistiku. Ideální jsou místa, kde nepotkávám jiné lidi a můžu obdivovat vše kolem, poslouchat, co si příroda povídá, nebo vylézt na skálu. Ale mám ráda také výšlapy s partou lidí, kdy to není jen o přírodě, ale také o společných chvílích s dobrými lidmi. S Pepou jsem začala více poznávat místa zaměřená spíše na architekturu. Umí poznávací dovolené či výlety parádně naplánovat a vždy se od něj dozvím k danému místu nějaké zajímavosti, které si, na rozdíl ode mě, skvěle pamatuje.

Při domácích pracích ráda poslouchám rozhlasové hry a četbu, kterých je na Českém rozhlasu vždy dostatek. Ráda otevřu i knížku, ať už něco duchovního, či poutavou beletrii.

Prostřednictvím Pepy jsem se více seznámila také se sportem, především s futsalem, takže s ním občas s chutí zajdu na zápas našeho úspěšného chrudimského týmu.

J: Mojí největší zálibou je cestování za poznáním. Velmi rád v naší vlasti navštěvuji hrady, zámky, historická města či pěknou přírodu. V zahraničí jsem velkým milovníkem krás Itálie. Těší mě, že jsem mohl Anežku s touto mojí láskou k zemi pod Apeninami seznámit, a hlavně již šestkrát společně navštívit jednotlivé tamní regiony. Díky tomuto mému vztahu k Itálii jsem se před pár lety začal také učit italsky. A to nejprve v jazykové škole v Hradci Králové a nyní povětšinou doma jako samouk. Jinak mezi moje další záliby vždy patřil sport. V mládí to bylo hraní fotbalu, ať už organizovaně, nebo jen tak s kamarády na plácku. Dnes si jdu občas zahrát tenis nebo se projedu v okolí Chrudimi na kole. Často sleduji sport také na obrazovce TV: fotbal, hokej a v posledních letech jsem si velmi oblíbil populární biatlon. Velmi rád bych si také našel čas na čtení zajímavých knížek, které se mi doma za roky již naštrádaly.

7. Které místo, který zážitek, kterého člověka si nesete v srdci z dětství nebo velmi raného mládí?

A: Mým dětstvím byl rodný domek naší maminky v Koryčanech. Jedná se o město, ale je to spíše velká dědina v okrese Kroměříž. Tam jsme často trávili víkendy a samozřejmě také prázdniny.

Rozhovor s manželou Sellákovými

Na „barák“, jak jsme domek nazývali, jezdil také strýc s rodinou. Sešli jsme od verandy pár schůdků a pohltila nás zahrada plná stromů, s houpačkou, která se houpala až nad hnojiště, obrovským ořešákem, jenž se proměňoval v kosmickou loď, nebo se starým zděným včelínem, ve kterém jsme měli klubovnu. Byla to pro mě oáza, kde člověk zapomněl na všechny dětské a studentské starosti, místo, kde jsme se často scházeli celá široká rodina z maminičiny strany. Podnikali jsme výlety do okolí, chodili na houby, strýc mě po cestě na zříceninu Cimburk učil říkat „r“ a také jsem zde zažila různé karamboly, když jsem nebyla pod dohledem maminky. Z Koryčan jsme si také přivezli našeho prvního psa, jezevčíka Bertíka. „Barák“ v Koryčanech se musel asi před patnácti lety prodat, takže teď už zbyly jen vzpomínky.

J: Jelikož jsem bohužel nevyrostl v úplně harmonické rodině, rodiče se rozvedli a záhy na to mi zemřel otec, tak se mi těžko hledá nějaký takový zážitek. Ale vzpomínám velmi rád na společné výlety s tatínkem po hradech a zámcích, o jejichž historii mi dokázal krásně a poutavě vyprávět. Tatínek byl dvacet let obvodním (praktickým) lékařem v Ronově nad Doubravou, kam z Chrudimi denně dojížděl. Oceňoval jsem na něm jeho obrovský přehled v mnoha oblastech života. Možná zde jsem získal svou velkou zálibu v poznávacích výletech, které podnikám s přáteli od doby, kdy jsem získal v osmnácti letech řidičský průkaz.

8. *Jaký svět byste přáli mladé generaci – v čem je to pro ni těžké a v čem Vy vidíte opravdovou naději?*

A: Dnešní mladé generaci bych přála, aby ji nepohltil svět sociálních sítí a internetového světa. Aby v mladých byla touha setkávat se osobně a společnými prožitky budovat a upevňovat dobré vztahy s lidmi kolem sebe. Myslím, že právě křesťanská mládež spolu se snahou církve vést lidi k živé víře má k tomu dobře našlápnuto.

J: Za sebe bych přál mladé generaci život ve vzájemném respektu k lidem různých kultur, barev pleti, náboženského vyznání či sexuální orientace. Z mého pohledu má dnešní mladá generace těžký život v tom, že žije, stejně jako my všichni, ve světě plném informací a bohužel v mnohém také dezinformací. Ve světě plném překotných změn je mnohdy složité se vůbec nějak zorientovat. Přál bych mladé generaci, aby poznala Boha a žila s ním, neboť právě Bůh pro ni může být onou pevnou kotvou v tomto rychle se měnícím světě. A jak jsem mohl poznat mladou generaci i v naší farnosti, tak se mi z mnoha důvodů jeví lepší, než se může na první pohled zdát.

S radostí a vděkem přinášíme tento krásný rozhovor, kdy na naše otázky díky e-mailovému kontaktu přišly hotové odpovědi, do kterých jsme nemusely vůbec zasahovat. Za nás všechny s prosbou o milost Boží děkujeme manželům Sellákovým za originální pohled do jejich života.

E.V. + K.M.

Betlémy v našich srdcích i domovech

V ohlédnutí za Vánoce v naší farnosti by jistě neměla chybět adventní aktivita inspirovaná výročí 800 let od prvního živého betléma svatého Františka z Assisi. Děkuji vám, kteří jste se přidali k mému návrhu a procházeli adventem až k jeslím, a to spolu s těmi, které máte v srdci. Ze své zkušenosti mohu říci, že letos jsem byla k různým betlémům vnímavější a žasla nad jejich krásou, nápaditostí a umem těch, kteří je s láskou vytvářeli. S manželem jsme v době mezi svátky jeli do Prahy a v rámci projektu Otevřené kostely k prohlídce betlémů jich mnoho navštívili. Dostali jsme se do kostelů, kde jsme nikdy nebyli, a viděli krásné betlémy ze všech koutů světa. Ať to bylo U kapucínů (klášterní kostel Panny Marie Andělské) za zvuku koled ze zvonkohry v Loretě, u Kajetána, u sv. Tomáše, v chrámu Matky Boží před Týnem nebo na výstavě v Klementinu, všude jsme viděli krásu, která nás doslova ohromila. Prála bych si, abychom se na takovou pout' po pražských betlémech v příštích letech vydali spolu s farností a prožili to společně.

Petra Pudilová

Některé z vašich reakcí...

„Stárneme, slábneme, a tím klidněji a hlouběji prožíváme advent...“

Marelovi

„Budeme tři...“

P+M Pudilovi

„Zasíláme foto našeho domácího betléma, který je zde s námi letos poprvé, neboť jsme si ho pořídili před letními prázdninami v klášteře na Sázavě, kam jsme si zajeli na výlet. Byl tam vystaven v prodejně se suvenýry a natolik nás zaujal, že jsme si ho museli po prohlídce kláštera odvézt domů...“

A. + J. Sellákovi

„Pocházím z farnosti sv. Františka z Assisi a betlémy k tomu vždy patřily...“

„Přikládám jeden z betlémů, který tatínek vyřezával podle obrázků pana Lady...“

Ludmila Svobodová

Rok 2023 v naší farnosti

Pastorační aktivity

V sobotu 4. 2. se konal ples ve Stola-
nech.

Postní duchovní obnovu vedl P. Josef
Matras, adventní obnovou nás provedl
P. František Hylmar. V říjnu se uskuteč-
nila duchovní obnova pro ženy na Hoje-
šíně pod vedením otce Jana a Petry Pu-
dilové.

V postní době jsme konali pobožnost
křížové cesty, také jsme se ji modlili
v přírodě cestou ke kostelu u Třech Bub-
nů. Almužnu z postních pokladniček
jsme zaslali dětem z Adopce na dálku.

Na květnovou pouť jsme se vydali
do Neratova, cestou jsme se zastavili
v Hemžích a v Klášterci nad Orlicí
u hrobu Aničky Tomanové.

2. 6. proběhla Noc kostelů.

V polovině června jsme se setkali
při Farním dnu.

Při Salvátorské pouti zde sloužil mši
svatou P. Petr Chalupa, ředitel Českého
katolického biblického díla.

O prázdninách se také uskutečnila další
část cykloputování.

V září jsme se vydali na třídní pouť
na mariánská poutní místa na Vranov,
do Křtin, Sloupu, Adamova a Předklá-
šteří u Tišnova. S velkým zájmem farní-
ků jsme začali připravovat pouť do Ří-
ma, která se uskuteční v dubnu roku
2024.

V polovině října jsme společně oslavili
50. narozeniny otce Jana.

Kostel Nanebevzetí Panny Marie se
ve spolupráci s Chrudimskou besedou
podařilo přes léto otevřít pro veřejnost
s průvodcovskou službou. Za prázdniny
jej navštívilo 7 601 lidí.

Ve farnosti se modlíme živý růženec.
Nadále vychází 5x ročně farní časopis

Salvátor, v kostele nabízíme k prodeji
křesťanské knihy.

Schází se pastorační a ekonomická rada,
na faře se setkávají různé skupiny far-
nosti – mládež, maminky, senioři, chla-
pi, farní evangelizační buňka, setkání
nad biblí, Net for God, nově kroužek
ručních prací...

Chránový sbor doprovází bohoslužby
při slavnostech a svátcích, pod vedením
regenschorih Tomáše Židka v našich
kostelích hraje šest varhaníků.

Děti a mládež

Jednou měsíčně v neděli slavíme dět-
skou mši svatou, kterou doprovází Hlu-
boké koření. Na Štědrý den nacvičili
pásmo koled ke zpívání u jesliček.

Výuky náboženství se účastní cca 24 dětí.
Probíhala příprava na první svaté příji-
mání, ke kterému v květnu přistoupilo
10 dětí. Začala také příprava na bířmo-
vání.

Mládežníci zorganizovali pro děti karne-
val, letní tábor na Míčově a Mikuláš-
skou besídku.

Udílění svátostí

Během uplynulého roku bylo v našem
kostele pokřtěno 20 osob (8 chlapců,
12 dívek).

První svaté přijímání přijalo 10 dětí.

Církevní sňatek zde uzavřely 2 páry.

Zaopatřeno bylo 59 osob, ve Vejvanovi-
cích 9.

Do věčnosti Pán povolal a rozloučili
jsme se se 17 bratřími a sestrami,
ve Vejvanovicích se 3.

Ekonomika farnosti

Příjmem farnosti jsou sbírky, dary
a pachtovné z pronajaté půdy. Nedělní
sbírka v naší farnosti se pohybuje kolem
10 000 Kč (ve farnosti Vejvanovice
cca 1 500 Kč, farnost vede účetnictví

odděleně). Jednu sbírku měsíčně odvádíme na biskupství (na kněžský seminář, na misie, na pojištění atd.). Tj. z kostelních sbírek zůstane měsíčně ve farnosti 30 000 Kč. Kromě toho odvádíme na biskupství tzv. desátek do Fondu solidarity a dalších 10% z hospodářského výsledku na tzv. dofinancování. Dary fyzických osob činily 168 500 Kč, pachtované 370 795 Kč.

Mezi hlavní výdaje jsou platby za energie – elektřina, plyn, vodné a stočné (cca 340 000 Kč ročně) a dále režijní výdaje, které zahrnují bohoslužebné náklady (svíce, hostie, víno), kancelářský materiál, telefony atd., které činí cca 98 000 Kč ročně. Dalším velkým výdajem jsou vlastní podíly k dotacím (loni cca 450 000 Kč) a další opravy, které z dotačních programů hrazeny nejsou.

Jako farnost nemáme žádné dluhy a nedoplatky.

Stavební akce – opravy a restaurování
Největší investiční akce roku 2023 byly oprava mostu kostela sv. Bartoloměje v Kočí (rozpočet 2 343 712 Kč), oprava

ohradní zdi hřbitova v Markovicích (761 645 Kč) a práce na první etapě odvodnění kostela sv. Kateřiny, které byly vyčísleny na 559 877 Kč. Dále byly na kostele sv. Michaela Archanděla nákladem 335 032 Kč opraveny žlaby a vyčištěna půda od holubiho trusu. Pokračovaly restaurátorské práce na souboru epitafů, obrazu Čtrnácti pomocníků a oltáři z kaple na faře. Oltář svaté Kateřiny z kateřinského kostela byl po dokončení restaurování umístěn do expozice na hradu Rychmburk. Probíhala projektová příprava na opravu lavic z farního kostela a dalších objektů, které vyžadují údržbu. Máme také provedeny revize elektro a hp ve všech kostelích.

Na opravy a restaurování se snažíme čerpat prostředky z dotačních programů Ministerstva kultury, Pardubického kraje, Města Chrudim a obce Kočí – letos bylo celkem proinvestováno 4 714 000 Kč, náš vlastní podíl činil 449 618 Kč. Stále složitější je však dodržet všechny předepsané podmínky a obdržené dotace správně vyúčtovat.

Petra Pudilová

Plán oprav v roce 2024

Z oprav a restaurování, které plánujeme na tento rok, bych chtěla zmínit alespoň ty největší co do rozsahu: nadále bude pokračovat oprava mostu kostela v Kočí. Ve farním kostele chceme restaurovat lavice. Pokud budeme zařazeni do Programu restaurování Ministerstva kultury již letos, bude opraven první blok lavic z celkem čtyř. Na faře budou opraveny vstupní dveře a arkýř. Pokračovat budou práce na odvodnění kostela svaté Kateřiny. Na kostele Povýšení svatého Kříže budou opraveny

žlaby a nejvíce poškozené pilíře. Na všechny akce žádáme do příslušných dotačních programů ministerských, krajských i městských a farnost k nim přikládá předepsaný vlastní podíl. Bez pomoci státních prostředků by tyto opravy nebyly možné, jejich administrativa však přináší spoustu práce a je rok od roku obtížnější. Celkový rozpočet na deset investičních akcí roku 2024 činí 3 711 469 Kč, podíl farnosti 606 742 Kč.

Petra Pudilová

Živý růženec v naší farnosti

www.missio.cz

RŮŽENEC JE
MOCNÁ
ZBRAŇ.

MODLETE SE HO
S UPŘÍMNOU
DŮVĚROU A BUDETE
ŽASNOUT NAD VÝSLEDKY

sv. Josefa Escrivé

Živý růženec je zvláštní způsob modlitby růžence. Když se domluví dvacet lidí a každý slíbí, že se každý den pomodlí jeden desátek s určeným tajemstvím, říká se, že vznikla modlitební růže a že se všichni společně modlí živý růženec. Živý růženec vznikl v roce 1826 ve Francii z podnětu Pauline Jaricot, která chtěla najít způsob, jak zachránit duše nevěřících lidí ve svém okolí.

V naší farnosti jsme se začali takto modlit růženec v roce 2011 na úmysl za naši farnost a všechny, kdo do ní patří. Od té doby se složení těch, kteří se modlí, různě proměnilo. Někteří zemřeli, někteří se již modlit nemohou. Rádi bychom modlitbu živého růžence

v naší farnosti zachovali. Pokud už se někdo ze starších členů modlit nemůže, je milé, když jej nahradí někdo z rodiny či známých (třeba soused z kostelní lavice), protože všichni jsme navzájem spojeni a pouto modlitby trvá. Hledáme proto nové členy, je dobré mít „náhradníky“ v zásobě.

Z důvodu obnovení a také zachování modlitby prosíme o spolupráci.

1. Pokud se živý růženec již modlíte a nadále chcete v této modlitbě pokračovat, potvrďte to během následujících 14 dnů svým podpisem na archu na stolku v kostelích.

2. Pokud již nechcete či nemůžete pokračovat, napište to do archu u svého jména.

3. Pokud se chcete do modlitby živého růžence zapojit a ještě jste se s námi nemodlili, připište se během následujících 14 dnů na arch na stolku v kostelích. Zapojit se může každý, děti i dospělí, věk nerozhoduje. Není těžké pomodlit se jeden desátek denně! Desátek je možné se pomodlit kdykoli během dne, cestou do práce nebo na kolenou v tichosti soukromí. Není hřích, když se modlitba vynechá, ale je to škoda, protože pak zůstane vaše místo v růženci prázdné.

4. Chcete-li nám něco k živému růženci sdělit, napište to na lístek a vhod'te do krabičky.

5. Následně bude vyhotoven nový rozpis modlení živého růžence a dostanete kartičku s rozpisem jednotlivých desátků.

Děkuji za spolupráci v této věci, a hlavně za vaši modlitbu živého růžence za naši farnost – za kněze, jáhna, akolyty, ministranty, kostelníky, varhaníky, mladé i staré, děti i dospělé, zdravé i nemocné, radostné i osamělé. Všichni tvoříme společenství farní rodiny, všichni v něm směřujeme k Pánu. Kéž si v tom navzájem pomáháme i touto modlitbou.

V případě nejasností ráda zodpovím, odpovím, povím...

Petra Pudilová

Kroužek ručních prací

me pletení. Vznikly čelenky, nákrčníky, šály, ponožky, také oblečení pro panenky. Sama i háčkuji, umím vyšít i šít. Zvu všechny třeba jen se přijít podívat nebo i začít jinou tvořivou činnost. Rády se třeba přiučíme novou techniku, jiný směr tvoření. V novém roce přejí

Pozvánka k nám do tvořivého kroužku na faře platí každou středu od 15. hodiny do 16. hodiny. Zatím se víc věnuje-

všem lidem pokoj a dobro, Boží požehnaní.

Libuše Hrudová

Postní doba a Velikonoce

V nadcházejícím týdnu vstoupíme Po-
peleční středou do doby postní. Všude
čteme, že je to doba přípravy na Veliko-
noce. Možná vás také napadají stejné
otázky jako mne – Co si počít s postní
dobou? Co dělat? Jak se připravit? Jak ji
prožít? Jak jinak ji prožít? A chtít ji pro-
žívat jinak? Zašla jsem si pro odpověď
na tuto otázku tam, kde mi často
v modlitbě přicházejí odpovědi – u nás
Na Větrníku, na cestu „k mostu“, jak
doma říkáme. (Mimochodem – o vybu-
dování této krásné cesty do Topole ko-
lem Habrova se zasadil pan Václav Ci-
bulka).

Přišlo mi tam, že není třeba vymýšlet
stále nějaké novoty, ale více se modlit.
Nebo spíš více se navzájem propojit
skrze modlitbu, modlit se na úmysly lidí
z naší farnosti – těch, kteří sedí vedle
nás v lavici, kteří stojí vzadu u dveří,
kteří zpívají na kůru, kteří jsou v boční
lodi kostela se svými malými dětmi,
kteří do kostela dříve chodili a teď tu
nejsou... To bych si přála pro letošní
postní dobu pro sebe a chci to nabídnout
i vám. Jak to udělat? Od Popeleční

středy budou v kostelích připraveny
mističky. Na prázdný lístek napište
prosbu, která vám leží na srdci, a popsá-
ný papírek vložte do připravené nádoby.
Prosba může být obecná, ale i velmi
osobní a konkrétní. Můžete se podepsat,
ale není to nutné. Zároveň si vezměte
z mističky prosbu někoho jiného
a na jeho úmysl se během postní doby
modlete připravenou modlitbu nebo kte-
roukoli jinou. Zdá se to jednoduché,
bude to jistě účinné. Děkuji těm, kteří
do toho půjdou se mnou!

Již tradičně se budeme modlit každý
postní pátek od 17:30 hodin křížovou
cestu. Povedou ji různé skupiny naší
farnosti – muži, ženy, manželé, mládež,
senioři – najděte si tu svoji „partu“
a přidejte se. Mám zkušenost, že človek
se věci úplně jinak dotýká, když je
sám aktivně předčítá, než když je pouze
slyší.

Loni jsem přišla s nápadem, který jsem
měla dlouho v hlavě – modlit se křížo-
vou cestu v přírodě. Šli jsme v tichu
krásnou cestou z Kočí ke Třem Bub-
nům, kvetly stromy, zpívali ptáci,

nesli jsme velký kříž i svoje malé kříže a uvažovali o tom, co všechno pro nás Pán podstoupil a jak velká byla a je Jeho láska k nám. Ráda bych vás opět pozvala k modlitbě křížové cesty přírodou na Květnou neděli 24. 3. odpoledne. Otec Jan píše v úvodníku o postním setkání nad lectio divina. Pokud vás toto oslovuje, přijďte.

Postní duchovní obnovu povede P. Pavel Tobek 8. a 9. 3.

Příležitost k velikonoční svátosti smíření bude v pátek 22. 3., v pondělí 25. 3. a v úterý 26. 3. vždy od 16 do 18 hodin.

Do Velikonoc vstoupíme 28. 3. na Zelený čtvrtek mší svatou v 18 hodin s obřadem umývání nohou. Na Velký pátek budeme konat ve 12 hodin pobožnost křížové cesty, Velkopáteční obřady s uctíváním kříže budou od 15 hodin. Na Bílou sobotu bude po celý den otevřený kostel k modlitbě u Božího hrobu. Velikonoční vigilie se křtem dospělých začne požehnáním ohně a zapálením

velikonoční svíce ve 20 hodin před kostelem. Po oba dny můžete v 8 hodin ráno vyslechnout zpívané ranní chvály. Na Boží hod velikonoční v neděli 31. 3. bude nedělní pořad bohoslužeb.

I letos budeme v postní době „almužnu“ věnovat Jenifer a Rolandovi z Indie, dětem, kterým v rámci Adopce na dálku již pátým rokem přispíváme na vzdělání. V minulých dnech jsme od nich obdrželi dopisy, kde nám děkují a přejí vše dobré, tak vám tyto pozdravy ráda vyřizuji.

Dobu postní nám Bůh dává jako čas milosti. Máme možnost se v ní pozastavit a udělat určitou inventuru svého života. Každý z nás při ní jistě objeví ve svém srdci věci, které nás ze správné cesty odvádějí. Přeji vám, ať tato postní doba slouží k tomu, abychom se navrátili na cesty Boží a svým životem šli každý den s Pánem.

Petra Pudilová

MODLITBA k Panně Marii Lurdské

Vždy neposkvrněná Panno, Matko milosrdenství, zdraví nemocných,
útočiště hříšníků, útěcho zarmoucených,
znáš moje potřeby a moje bolesti, milostivě na mne shlédni.
Přicházím proto s bezmeznou důvěrou, abych prosil o tvou mateřskou přímluvu.

Z vděčnosti za tvou přízeň budu usilovat o napodobení tvých ctností,
abych se jednou směl podílet na tvé slávě.

Amen.

Francie 1858, Nevers, Panna Marie Lurdská

Uzávěrka příštího čísla farního občasníku je 31. 3. 2024. Své příspěvky můžete zasílat na adresu kajmar@chrudim.cz. Salvátor č. 74 vyjde 14. 4. 2024.

Salvátor č. 73 únor 2024

Zdarma. Náklady na jeden výtisk činí 10 Kč. Tel.: 469 622 029

Vydává:

Římskokatolická farnost

Arciděkanství Chrudim

Školní nám. 56, 537 01 Chrudim

Tel.: 469 622 029

email: farnost@farnost-chrudim.cz

www.farnost-chrudim.cz

číslo účtu: 1141055309/0800